

Rendelkező rész

A 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi 24. cikkét és a 2010. december 9-i 1244/2010/EU bizottsági rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely kizárja más tagállamoknak az említett irányelv 14. cikke (4) bekezdésének b) pontjában szereplőhöz hasonló helyzetben lévő állampolgárait a 883/2004 rendelet 70. cikkének (2) bekezdése szerinti bizonyos „különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátásokból”, amelyek a 2004/38 irányelv 24. cikkének (2) bekezdése értelmében „szociális segítségnyújtási ellátásoknak” is minősülnek, miközben az érintett tagállam az azonos helyzetben lévő állampolgárai számára biztosítja ezeket az ellátásokat.

⁽¹⁾ HL C 142., 2014.5.12.

A Bíróság (harmadik tanács) 2015. szeptember 17-i ítélete (a College van Beroep voor het Bedrijfsleven [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – KPN BV kontra Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(C-85/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatali eljárás — Elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások — Egyetemes szolgáltatás és felhasználói jogok — 2002/22/EK irányelv — 28. cikk — A számokhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés — Nem földrajzi számok — 2002/19/EK irányelv — 5., 8. és 13. cikk — A nemzeti szabályozó hatóságok hatáskörei — Áellenőrzés — Hívástranzit-szolgáltatások — Olyan nemzeti szabályozás, amely a telefonhívások tranzitszolgáltatói számára azt írja elő, hogy ne alkalmazzanak magasabb díjakat a nem földrajzi számok hívása esetén, mint a földrajzi számok hívása esetén — Jelentős piaci erővel nem rendelkező vállalkozás — A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság)

(2015/C 371/11)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperes: KPN BV

Alperes: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Rendelkező rész

- 1) Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság számára, hogy a 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel módosított, az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 28. cikke alapján olyan díjszabási kötelezettséget írjon elő, mint az alapügy tárgyát képező, annak érdekében, hogy megszüntesse az Európai Unión belül a nem földrajzi számok hívása elé gördülő olyan akadályt, amely nem műszaki jellegű, hanem a kivetett díjak eredménye, anélkül hogy olyan piacelemzés elvégzésére került volna sor, amelyből az derült volna ki, hogy az érintett vállalkozás jelentős piaci erővel rendelkezik, ha az ilyen kötelezettség szükséges és arányos intézkedést képez ahhoz, hogy a végfelhasználók hozzáférhessenek a nem földrajzi számokat használó szolgáltatásokhoz az Unión belül.

A nemzeti bíróság feladata annak megítélése, hogy e feltétel teljesül-e, a díjszabási kötelezettség objektív, átlátható, arányos és hátrányos megkülönböztetéstől mentes-e, az azonosított probléma jellegén alapul-e, és a 2009. november 25-i 2009/140/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) 8. cikkében említett célokra tekintettel indokolt-e, továbbá hogy betartották-e a 2009/140 irányelvvel módosított 2002/21 irányelv 6., 7. és 7a. cikkében foglalt eljárásokat.

- 2) Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy valamely tagállam rendelkezhet úgy, hogy a 2009/136 irányelvvel módosított 2002/22 irányelv 28. cikke szerinti olyan díjszabási kötelezettséget, mint az alapügy tárgyát képező, az elektronikus hírközlő hálózatokra és elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó új uniós keretszabályozás végrehajtásával általában megbízott nemzeti szabályozó hatóságtól eltérő nemzeti hatóság is előírhatja, amennyiben e hatóság megfelel a szakértelem, a függetlenség, a pártatlanság és az átláthatóság feltételeinek, amelyeket a 2009/140 irányelvvel módosított 2002/21 irányelv ír elő, és az általa hozott határozatok az érintett felektől független szervnél hatékony jogorvoslati kérelemmel megtámadhatók, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

⁽¹⁾ HL C 151., 2014.5.19.

A Bíróság (első tanács) 2015. szeptember 16-i ítélete (a High Court of Justice [Chancery Division] [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Société des Produits Nestlé SA kontra Cadbury UK Ltd

(C-215/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatali eljárás — Védjegyek — 2008/95/EK irányelv — A 3. cikk (3) bekezdése — A „használat révén megszerzett megkülönböztető képesség” fogalma — Térbeli védjegy — Négy rudacskából álló, csokoládéval bevont Kit Kat ostyaszület — A 3. cikk (1) bekezdés e) pontja — Egyszerre magának az árunak a jellegéből következő és a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges formából álló megjelölés — A célzott műszaki hatásból következő gyártási mód)

(2015/C 371/12)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Chancery Division)

Az alapeljárás felei

Felperes: Société des Produits Nestlé SA

Alperes: Cadbury UK Ltd

Rendelkező rész

- 1) A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanács irányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az áru formájából álló megjelölés védjegyként való lajstromozása abban az esetben, ha ez a forma három lényeges jellegzetességet érint, amelyből az egyik az áru jellegéből következik, a másik kettő pedig a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges, azzal a feltétellel, hogy az e rendelkezésben foglalt lajstromozást kizáró okok közül legalább az egyiknek teljes mértékben alkalmazhatónak kell lennie a vitatott formára.